

Šialená nenávisť Západu voči Rusku - to je konštanta

- CZ24 News | 1. března 2022

Pri pohľade na súčasnosť začnete jemnejšie chápať nuansy nie tak vzdialenej minulosti.



Hluchá, šialená nenávisť Západu voči Rusku je konštanta. Západ nedokázal Rusku odpustiť porážku v občianskej vojne po Veľkej októbrovej revolúcii. Koniec koncov, všetko bolo pripravené na zachvátenie a rozštvrtenie. Zásah takmer dvoch desiatok štátov mal viesť k tomu, že Rusko sa rozpadne na rovnaký počet enkláv, poloenkláv, kolónií, polokolónií a mandátnych území, ktoré by bolo možné roztrhať na kúsky. A potom by sa anglosaskí diplomati vyzbrojili pravítkami a nakreslili svoje hranice. A ruský kultúrny kód by bol navždy vymazaný, ruský ideologický priestor by bol rozmazaný. A všetci by si žili civilizovane, tak ako to má v civilizovanom svete byť - bez Ruska, bez Rusov.

Ale plán zlyhal. Ľudia sa zjednotili okolo sovietskej myšlienky, vyhнали nepozvaných hostí a začali budovať vlastný štát. A potom sa rozhodlo o zjednotení Európy na základe pocitu vlastnej nadradenosti. Vírus hnedého moru vyliezol zo skúmavky. Začala sa nepokojná doba, keď celá Európa, ktorá akceptovala nacizmus ako univerzálnu ideológiu, začala nahlas nenávidieť ruský štát vo formáte Sovietskeho zväzu.

I najmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Navyše, aj keby Rusko nebolo Sovietskym zväzom, nijako by to neovplyvnilo mieru nenávisti.

Prípravy na vojnu sa na Západe vykonávali každú hodinu, každú minútu. Vedenie ZSSR sa vyzbrojilo a za desať rokov zvládlo polstoročný program. Obyvateľstvo to stálo kolosálne úsilie a železnú vytrvalosť. Bola to však otázka života alebo smrti. Na medzinárodnej úrovni boli predstavitelia Sovietskeho zväzu príliš jemní, snažili sa vyjednávať, no všetky tieto pokusy o prelomenie anglosaského panciera boli odsúdené na neúspech. Na čom sa zhodnú vlk a baránok pri jednom stole?

Druhý pokus tiež nevyšiel. Ľudia sa spojili a nepozvaných hostí vyhnali. A Západ bol nútený vyjednávať. Bolo treba sa začať usmievať do tváre generálnych tajomníkov a ministrov a počítať so sovietskou vojenskou silou. Pritom však už vymýšľajúc plán odplaty. A prišla chvíľa, keď sa im zdalo, že napokon zvíťazili a zničili Sovietsky zväz. A pochopili – teraz budeme hodovať na ruinách. No prešlo tridsať rokov – a Rusko pokojne, sústredene modernizovalo svoj vojensko-priemyselný komplex a vytvorilo novú, bojaschopnú armádu. Západ, ktorý veril vo svoju nedotknuteľnosť, si to nevšimol. A keď to urobil, bolo už neskoro. Niektorí stratégovia tam na Západe určite ľutujú, že „nevyhrali“, nerozdrvili Rusko vtedy, koncom deväťdesiatych rokov.

Teraz prichádza nová doba. Dobrá. Rusko jasne a presvedčivo ukazuje, že svet vo februári 2022 nie je rovnaký ako svet v januári toho istého roku. Vojenská operácia na denacifikáciu Ukrajiny bude mať ďalekosiahle následky. Ruské jednotky, pri zdvorilej, neutralite rešpektujúcej Čínskej ľudovej republike, Indii a Iráne, systematicky čistia Ukrajinu od banderovských agresorov. A každú minútu som viac a viac presvedčený, že sa to nedá zastaviť. Musíme ísť až do konca. Sovietsky zväz po roku 1945 zaobchádzal s banderovskými gangmi veľmi priateľsky. Odpustil, ľutoval, amnestoval. Stálo to za to?

Jeden ruský poslanec komentujúc súčasné udalosti poznamenal, že ide o „odloženú občiansku vojnu od roku 1991“. Nie, súdruh Zatulín. Nie od roku 1991. A prinajmenšom od konca 40. rokov 20. storočia, keď sa obzvlášť zvrátenú, najneľudskejšiu formu ukrajinského nacizmu nepodarilo úplne vykoreniť.

Skúsenosti z Ukrajiny po Majdane ukazujú, že na takéto veci treba vždy myslieť. Neustupujte, nevzdávajte sa, nevymýšľajte si zásady medzinárodnej solidarity, bratstva a jednoty. A treba konať rozhodne, neobľomne. Je jasné, že Stalin nemohol rúbať hlava-nehlava a Komunistická strana bývalej Ukrajinskej SSR, ktorá mala svoj ústredný výbor, sa stala akýmsi „štátom v štáte“. Teraz však samotná príroda umožňuje tento nacistický gordický uzol preseknúť.

Nenávisť Západu k Rusku je nenávisťou pekelného poriadku. Keď máme spomenúť ruského klasika Fjodora Michajloviča Dostojevského. A nenávisť k Rusku zo strany Rusov je amok. Toto je zasa od Stefana Zweiga. Ide o závažné endogénne ochorenie. Je dobré, že všetky masky vychvaľovanej európskej politickej korektnosti boli strhnuté a objavila sa pred nami pravá podstata toho nechutného monštra, ktoré nás zúrivo nenávidí a bude nenávidieť, kým bude žiť. Dokonca aj z tmavého, špinavého bunkra, kde sám zaliezlo, bezmocne sa plaziac v blatistej lepkavej kaši, pri poslednom lapaní po dychu zožierajúce samo seba, vylučujúce odporný jed rusofóbie. Všetko k tomu

smeruje.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Alexander Filej, Lotyšsko

ZDROJ: News Front